

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/758**z dnia 31 stycznia 2019 r.****uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres działań oraz rodzaj dodatkowych środków, które instytucje kredytowe i finansowe muszą wdrożyć, aby ograniczyć ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w niektórych państwach trzecich****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 45 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Instytucje kredytowe i instytucje finansowe mają obowiązek zidentyfikowania i oceny ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, na które są narażone, oraz zarządzania tym ryzykiem, w szczególności jeżeli mają oddziały lub jednostki zależne z większościowym udziałem posiadające siedzibę w państwach trzecich lub rozważają ustanowienie oddziałów lub jednostek zależnych z większościowym udziałem w państwach trzecich. W związku z tym w dyrektywie (UE) 2015/849 przewidziano standardy skutecznej oceny ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz zarządzania tym ryzykiem na szczeblu grupy.
- (2) Spójne wdrażanie strategii i procedur na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmujących całą grupę ma kluczowe znaczenie dla solidnego i skutecznego zarządzania ryzykiem związanym z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w ramach grupy.
- (3) Istnieją jednak sytuacje, w których grupa prowadzi w państwie trzecim oddziały lub jednostki zależne z większościowym udziałem, ale prawo tego państwa uniemożliwia wdrożenie strategii i procedur na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmujących całą grupę. Może mieć to miejsce np. wtedy, gdy przepisy państwa trzeciego w zakresie ochrony danych lub tajemnicy bankowej ograniczają zdolność grupy do uzyskiwania, przetwarzania lub wymiany informacji dotyczących klientów oddziałów lub jednostek zależnych z większościowym udziałem znajdujących się w tym państwie trzecim.
- (4) W takiej sytuacji oraz jeżeli właściwe organy nie mogą skutecznie nadzorować spełnienia przez grupę wymogów, o których mowa w dyrektywie (UE) 2015/849, ponieważ organy te nie mają dostępu do istotnych informacji będących w posiadaniu oddziałów lub jednostek zależnych z większościowym udziałem w państwach trzecich, należy wdrożyć dodatkowe strategie i procedury, aby skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Tego rodzaju dodatkowe strategie i procedury mogą obejmować uzyskanie zgody klientów, co może się przyczynić do pokonania niektórych przeszkód prawnych we wdrażaniu obejmujących całą grupę strategii i procedur na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w państwach trzecich, w przypadku których inne możliwości są ograniczone.
- (5) Konieczność zapewnienia spójnej reakcji na szczeblu unijnym na przeszkody prawne we wdrażaniu strategii i procedur obejmujących całą grupę uzasadnia wskazanie konkretnego minimalnego zakresu działań, do których podjęcia instytucje kredytowe i finansowe powinny być zobowiązane w podobnych sytuacjach. Takie dodatkowe strategie i procedury należy jednak oprzeć na analizie ryzyka.
- (6) Instytucje kredytowe i instytucje finansowe powinny być w stanie wykazać przed właściwym organem, że zakres dodatkowych środków, które wdrożyły, jest odpowiedni w świetle ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Jeżeli jednak właściwy organ uzna, że dodatkowe środki, które wdrożyła instytucja

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.

kredytowa lub instytucja finansowa, są niewystarczające, aby zarządzać tym ryzykiem, powinien on mieć możliwość nakazania instytucji kredytowej lub instytucji finansowej zastosowania szczególnych środków w celu zapewnienia, by ta instytucja kredytowa lub instytucja finansowa wywiązała się ze swoich zobowiązań w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

- (7) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽²⁾, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽³⁾ i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽⁴⁾ uprawniono odpowiednio Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) do wydawania wspólnych wytycznych, aby zapewnić powszechne, jednolite i spójne stosowanie prawa Unii. Przy spełnianiu wymogów niniejszego rozporządzenia instytucje kredytowe i instytucje finansowe powinny uwzględniać wspólne wytyczne wydane na podstawie art. 17 i art. 18 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/849 dotyczących uproszczonych i wzmocnionych środków należytej staranności wobec klienta oraz czynników, które instytucje kredytowe i finansowe powinny wziąć pod uwagę przy ocenie ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, które niosą za sobą indywidualne stosunki gospodarcze i sporadyczne transakcje, oraz dołożyć wszelkich starań w celu zapewnienia zgodności z tymi wytycznymi.
- (8) Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny pozostawać bez uszczerbku dla obowiązku prowadzenia dodatkowych czynności nadzorczych przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 45 ust. 5 dyrektywy (UE) 2015/849, jeżeli wdrożenie dodatkowych środków określonych w niniejszym rozporządzeniu okaże się niewystarczające.
- (9) Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny pozostawać bez uszczerbku również dla wzmocnionych środków należytej staranności, które instytucje kredytowe i instytucje finansowe powinny/muszą wdrożyć w relacjach z osobami fizycznymi zamieszkującymi lub osobami prawnymi mającymi siedzibę w państwach, które Komisja zidentyfikowała jako kraje wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849.
- (10) Instytucje kredytowe i instytucje finansowe powinny mieć wystarczająco dużo czasu, aby dostosować swoje strategie i procedury do wymogów niniejszego rozporządzenia. W świetle tego celu właściwym rozwiązaniem jest odroczenie stosowania niniejszego rozporządzenia o trzy miesiące od dnia jego wejścia w życie.
- (11) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych opracowany i przekazany Komisji przez europejskie urzędy nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).
- (12) Europejskie urzędy nadzoru przeprowadziły otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonały analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zasięgnęły opinii Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu określono zbiór dodatkowych środków, w tym minimalny zakres działań, które instytucje kredytowe i instytucje finansowe muszą wdrożyć, by skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, gdy prawo państwa trzeciego uniemożliwia wdrożenie obejmujących całą grupę strategii i procedur, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 3 dyrektywy (UE) 2015/849, na szczeblu oddziałów lub jednostek zależnych z większościami udziałem, które stanowią część grupy i mają siedzibę w państwie trzecim.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Artykuł 2

Ogólne zobowiązania w odniesieniu do każdego państwa trzeciego

W odniesieniu do każdego państwa trzeciego, w którym instytucje kredytowe i instytucje finansowe ustanowiły oddział lub w którym posiadają większościowy udział w jednostce zależnej, instytucje te podejmują co najmniej następujące działania:

- a) oceniają ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, na które narażona jest ich grupa, sporządzają dokumentację tej oceny, aktualizują ją i przechowują, aby móc ją udostępnić właściwemu organowi;
- b) zapewniają, by ryzyko, o którym mowa w lit. a), zostało właściwie odzwierciedlone w obejmujących całą grupę strategiach i procedurach na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- c) uzyskują zgodę kadry kierowniczej wyższego szczebla na poziomie grupy na przeprowadzenie oceny ryzyka, o której mowa w lit. a), oraz na wdrożenie strategii i procedur na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmujących całą grupę, o których mowa w lit. b);
- d) przeprowadzają ukierunkowane szkolenie właściwych pracowników w państwie trzecim, aby umożliwić im identyfikację wskaźników ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, oraz zapewniają skuteczność tego szkolenia.

Artykuł 3

Indywidualne oceny ryzyka

1. Jeżeli przepisy państwa trzeciego zakazują stosowania strategii i procedur, które są konieczne do właściwej identyfikacji i oceny ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, które niesie za sobą stosunek gospodarczy lub sporadyczna transakcja, lub ograniczają możliwość ich stosowania, wprowadzając ograniczenia w dostępie do stosownych informacji o klientach lub beneficjentach rzeczywistych bądź ograniczenia w wykorzystywaniu takich informacji do celów dochowania należytej staranności wobec klienta, instytucje kredytowe lub instytucje finansowe podejmują co najmniej następujące działania:

- a) bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w terminie 28 dni kalendarzowych od dnia zidentyfikowania państwa trzeciego, informują właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o:
  - (i) nazwie danego państwa trzeciego;
  - (ii) sposobie, w jaki wdrażanie prawa państwa trzeciego uniemożliwia lub ogranicza stosowanie strategii i procedur, które są konieczne do identyfikacji i oceny ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, odnoszącego się do klienta;
- b) zapewniają, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościowym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, określały, czy zgodę ich klientów oraz, w stosownych przypadkach, beneficjentów rzeczywistych ich klientów można wykorzystać do legalnego przewyżnienia ograniczeń lub zakazów, o których mowa w lit. a) ppkt (ii);
- c) zapewniają, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościowym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, wymagały od swoich klientów oraz, w stosownych przypadkach, beneficjentów rzeczywistych swoich klientów udzielenia zgody w celu przewyżnienia ograniczeń lub zakazów, o których mowa w lit. a) ppkt (ii), w stopniu, w jakim jest to zgodne z prawem państwa trzeciego.

2. Jeżeli udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1 lit. c), jest niemożliwe, w celu zarządzania ryzykiem związanym z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu instytucje kredytowe i instytucje finansowe wprowadzają dodatkowe środki, a także standardowe środki na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Tego rodzaju dodatkowe środki obejmują dodatkowy środek określony w art. 8 lit. c) oraz co najmniej jeden ze środków określonych w lit. a), b), d), e) i f) tego artykułu.

W przypadku gdy instytucja kredytowa lub instytucja finansowa nie jest w stanie skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu poprzez stosowanie środków, o których mowa w ust. 1 i 2, podejmuje ona następujące działania:

- a) zapewnia, by oddział lub jednostka zależna z większościowym udziałem zakończyły stosunki gospodarcze;

- b) zapewnia, by oddział ani jednostka zależna z większościovym udziałem nie przeprowadziły sporadycznej transakcji;
  - c) zamyka niektóre lub wszystkie operacje prowadzone przez oddział oraz jednostkę zależną z większościovym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim.
3. Instytucje kredytowe i instytucje finansowe określają zakres dodatkowych środków, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem ryzyka, i są w stanie wykazać przed właściwym organem, że zakres dodatkowych środków jest odpowiedni w świetle ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.

Artykuł 4

Udostępnianie i przetwarzanie danych klientów

1. W przypadku gdy przepisy państwa trzeciego uniemożliwiają lub ograniczają udostępnianie lub przetwarzanie danych klientów do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w ramach grupy, instytucje kredytowe i instytucje finansowe podejmują co najmniej następujące działania:

- a) bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w terminie 28 dni od dnia zidentyfikowania państwa trzeciego, informują właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o:
  - (i) nazwie danego państwa trzeciego;
  - (ii) sposobie, w jaki wdrażanie prawa państwa trzeciego uniemożliwia lub ogranicza udostępnianie lub przetwarzanie danych klientów do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- b) zapewniają, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościovym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, określały, czy zgodę ich klientów oraz, w stosownych przypadkach, beneficjentów rzeczywistych ich klientów można wykorzystać do legalnego przewyżczenia ograniczeń lub zakazów, o których mowa w lit. a) ppkt (ii);
- c) zapewniają, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościovym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, wymagały od swoich klientów oraz, w stosownych przypadkach, beneficjentów rzeczywistych swoich klientów udzielenia zgody w celu przewyżczenia ograniczeń lub zakazów, o których mowa w lit. a) ppkt (ii), w stopniu, w jakim jest to zgodne z prawem państwa trzeciego.

2. Jeżeli udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1 lit. c), jest niemożliwe, w celu zarządzania ryzykiem instytucje kredytowe i instytucje finansowe wprowadzają dodatkowe środki, a także standardowe środki na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Tego rodzaju dodatkowe środki obejmują dodatkowy środek określony w art. 8 lit. a) lub dodatkowy środek określony w lit. c) tego artykułu. W przypadkach, w których ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu jest wystarczające, aby nałożyć obowiązek wprowadzenia dalszych dodatkowych środków, instytucje kredytowe i finansowe wprowadzają co najmniej jeden z pozostałych dodatkowych środków określonych w art. 8 lit. a)–c).

3. W przypadku gdy instytucja kredytowa lub instytucja finansowa nie jest w stanie skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu poprzez stosowanie środków, o których mowa w ust. 1 i 2, zamyka niektóre lub wszystkie operacje prowadzone przez jej oddział i jednostkę zależną z większościovym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim.

4. Instytucje kredytowe i instytucje finansowe określają zakres dodatkowych środków, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem ryzyka, i są w stanie wykazać przed właściwym organem, że zakres dodatkowych środków jest odpowiedni w świetle ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.

Artykuł 5

Ujawnianie informacji związanych z podejrzanymi transakcjami

1. W przypadku gdy prawo państwa trzeciego uniemożliwia lub ogranicza wymianę informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849, między oddziałami i jednostkami zależnymi z większościovym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, a innymi podmiotami należącymi do ich grupy, instytucje kredytowe i instytucje finansowe podejmują co najmniej następujące działania:

- a) bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w terminie 28 dni od dnia zidentyfikowania państwa trzeciego, informują właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o:
  - (i) nazwie danego państwa trzeciego;
  - (ii) sposobie, w jaki wdrażanie prawa państwa trzeciego uniemożliwia lub ogranicza wymianę bądź przetwarzanie treści informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849, zidentyfikowanych przez oddział i jednostkę zależną z większościovym udziałem, które posiadają siedzibę w państwie trzecim, z innymi podmiotami należącymi do grupy;

- b) zobowiązują oddział lub jednostkę zależną z większościami udziałem do udzielenia odpowiednich informacji kadrze kierowniczej wyższego szczebla instytucji kredytowej lub instytucji finansowej, tak aby mogła ona ocenić ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w odniesieniu do działalności takiego oddziału lub takiej jednostki zależnej oraz wpływ tego ryzyka na grupę, np.:
- (i) liczbę zgłoszeń podejrzanych transakcji w określonym czasie;
  - (ii) zagregowane dane statystyczne przedstawiające ogólny obraz okoliczności, które wzbudziły podejrzenia.
2. Instytucje kredytowe i instytucje finansowe wprowadzają dodatkowe środki, a także standardowe środki na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz środki, o których mowa w ust. 1, w celu zarządzania ryzykiem.
- Tego rodzaju dodatkowe środki obejmują co najmniej jeden z dodatkowych środków określonych w art. 8 lit. a)–c) oraz g)–i).
3. W przypadku gdy instytucje kredytowe oraz instytucje finansowe nie są w stanie skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu poprzez stosowanie środków, o których mowa w ust. 1 i 2, zamykają niektóre lub wszystkie operacje prowadzone przez oddział i jednostkę zależną z większościami udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim.
4. Instytucje kredytowe i instytucje finansowe określają zakres dodatkowych środków, o których mowa w ust. 2 i 3, z uwzględnieniem ryzyka, i są w stanie wykazać przed właściwym organem, że zakres dodatkowych środków jest odpowiedni w świetle ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.

Artykuł 6

Przekazywanie danych klientów do państw członkowskich

W przypadku gdy prawo państwa trzeciego uniemożliwia lub ogranicza przekazywanie do państwa członkowskiego danych związanych z klientami oddziału lub jednostki zależnej z większościami udziałem, które posiadają siedzibę w państwie trzecim, do celów nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, instytucje kredytowe i instytucje finansowe podejmują co najmniej następujące działania:

- a) bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w terminie 28 dni kalendarzowych od dnia zidentyfikowania państwa trzeciego, informują właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o:
  - (i) nazwie danego państwa trzeciego;
  - (ii) sposobie, w jaki wdrażanie prawa państwa trzeciego uniemożliwia lub ogranicza przekazywanie danych związanych z klientami do celów nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- b) przeprowadzają gruntowne przeglądy, w tym, w przypadkach gdy jest to współmierne do ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w odniesieniu do działalności oddziału lub jednostki zależnej z większościami udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, kontrole na miejscu lub niezależne audyty w celu upewnienia się, że oddział lub spółka zależna z większościami udziałem skutecznie wdrażają strategię i procedury obejmujące całą grupę oraz że odpowiednio identyfikują i oceniają ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, a także zarządzają tym ryzykiem;
- c) przedstawiają – na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia – ustalenia dokonane w ramach przeglądów, o których mowa w lit. b);
- d) zobowiązują oddział lub jednostkę zależną z większościami udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, do regularnego przekazywania stosownych informacji kadrze kierowniczej wyższego szczebla instytucji kredytowej lub instytucji finansowej, w tym co najmniej następujących informacji:
  - (i) dotyczących liczby klientów wysokiego ryzyka oraz zagregowanych danych statystycznych przedstawiających ogólny obraz powodów, dla których klientów sklasyfikowano jako klientów wysokiego ryzyka, np. ze względu na status osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne;
  - (ii) dotyczących liczby wykrytych i zgłoszonych podejrzanych transakcji oraz zagregowanych danych statystycznych przedstawiających ogólny obraz okoliczności, które wzbudziły podejrzenia;
- e) udostępniają – na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia – informacje, o których mowa w lit. d).

Artykuł 7

Przechowywanie dokumentacji

1. W przypadku gdy prawo państwa trzeciego uniemożliwia lub ogranicza stosowanie środków w zakresie przechowywania dokumentacji równoważnych środkom określonym w rozdziale V dyrektywy (UE) 2015/849, instytucje kredytowe i instytucje finansowe podejmują co najmniej następujące działania:

- a) bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w terminie 28 dni od dnia zidentyfikowania państwa trzeciego, informują właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o:
  - (i) nazwie danego państwa trzeciego;
  - (ii) sposobie, w jaki wdrażanie prawa państwa trzeciego uniemożliwia lub ogranicza stosowanie środków w zakresie przechowywania dokumentacji równoważnych środkom określonym w dyrektywie (UE) 2015/849;
- b) ustalają, czy zgodę ich klienta oraz, w stosownych przypadkach, beneficjenta rzeczywistego tego klienta można wykorzystać do legalnego przewyciężenia ograniczeń lub zakazów, o których mowa w lit. a) ppkt (ii);
- c) zapewniają, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościowym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, wymagały od swoich klientów oraz, w stosownych przypadkach, beneficjentów rzeczywistych swoich klientów udzielenia zgody w celu przewyciężenia ograniczeń lub zakazów, o których mowa w lit. a) ppkt (ii), w stopniu, w jakim jest to zgodne z prawem państwa trzeciego.

2. Jeżeli udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1 lit. c), jest niemożliwe, w celu zarządzania ryzykiem instytucje kredytowe i instytucje finansowe wprowadzają dodatkowe środki, a także standardowe środki na rzecz przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz środki, o których mowa w ust. 1. Tego rodzaju dodatkowe środki obejmują co najmniej jeden z dodatkowych środków określonych w art. 8 lit. a)–c) oraz j).

3. Instytucje kredytowe i instytucje finansowe określają zakres dodatkowych środków, o których mowa w ust. 2, z uwzględnieniem ryzyka, i są w stanie wykazać przed właściwym organem, że zakres dodatkowych środków jest odpowiedni w świetle ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.

Artykuł 8

Środki dodatkowe

Instytucje kredytowe i instytucje finansowe wdrażają następujące dodatkowe środki zgodnie z, odpowiednio, art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2 i art. 7 ust. 2:

- a) zapewnienie, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościowym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, ograniczały charakter oraz rodzaj produktów i usług finansowych dostarczanych przez oddział lub jednostkę zależną z większościowym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, do tych produktów i usług, które noszą za sobą niskie ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz mają niewielki wpływ na ekspozycję grupy na ryzyko;
- b) zapewnienie, aby inne podmioty należące do tej samej grupy nie polegały na środkach należytej staranności wobec klienta stosowanych przez oddział lub jednostkę zależną z większościowym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, lecz aby stosowały środki należytej staranności wobec klienta w odniesieniu do każdego klienta oddziału lub jednostki zależnej z większościowym udziałem posiadających siedzibę w państwie trzecim, który pragnie otrzymywać produkty lub usługi od tych innych podmiotów należących do tej samej grupy – nawet wówczas, gdy spełnione są warunki określone w art. 28 dyrektywy (UE) 2015/849;
- c) przeprowadzanie gruntownych przeglądów, w tym, w przypadkach gdy jest to współmierne do ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w odniesieniu do działalności oddziału lub jednostki zależnej z większościowym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, kontroli na miejscu lub niezależnych audytów w celu upewnienia się, że oddział lub spółka zależna z większościowym udziałem skutecznie identyfikują i oceniają ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, a także zarządzają tym ryzykiem;
- d) zapewnienie, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościowym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, ubiegały się o zgodę kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji kredytowej lub instytucji finansowej na nawiązywanie i utrzymywanie stosunków gospodarczych o wyższym stopniu ryzyka lub na przeprowadzenie sporadycznej transakcji o wyższym stopniu ryzyka;
- e) zapewnienie, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościowym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, określały źródło oraz – w stosownych przypadkach – przeznaczenie środków finansowych, które mają być wykorzystywane w stosunkach gospodarczych lub sporadycznej transakcji;

- f) zapewnienie, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościovym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, prowadziły wzmożone bieżące monitorowanie stosunków gospodarczych, w tym wzmożone monitorowanie transakcji, do momentu, w którym oddziały lub jednostki zależne z większościovym udziałem uzyskają wystarczającą pewność, że rozumieją ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w odniesieniu do stosunków gospodarczych;
- g) zapewnienie, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościovym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, udostępniały instytucji kredytowej lub instytucji finansowej informacje leżące u podstaw zgłoszeń podejrzanych transakcji, dzięki którym powzięto wiadomość lub podejrzenia bądź które dostarczyły uzasadnionych podstaw do powzięcia podejrzeń, że usiłowano popełnić lub popełniono przestępstwa prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; są to m.in. fakty, transakcje, okoliczności i dokumenty, na których opierają się podejrzenia, w tym dane osobowe, w zakresie, w jakim jest to dopuszczalne na mocy prawa państwa trzeciego;
- h) prowadzenie wzmożonego bieżącego monitorowania każdego klienta oraz, w stosownych przypadkach, beneficjenta rzeczywistego klienta oddziału lub jednostki zależnej z większościovym udziałem posiadających siedzibę w państwie trzecim, o którym wiadomo, że był przedmiotem zgłoszeń podejrzanych transakcji składanych przez inne podmioty należące do tej samej grupy;
- i) zapewnienie, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościovym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, posiadały skuteczne systemy oraz przeprowadzały kontrole mające na celu wykrywanie i zgłaszanie podejrzanych transakcji;
- j) zapewnienie, aby ich oddziały lub jednostki zależne z większościovym udziałem, które mają siedzibę w państwie trzecim, aktualizowały profil ryzyka i informacje dotyczące należytej staranności związane z klientem oddziału lub jednostki zależnej z większościovym udziałem posiadających siedzibę w państwie trzecim oraz zapewniały ich ochronę tak długo, jak jest to możliwe z prawnego punktu widzenia, a w każdym przypadku co najmniej przez okres trwania stosunków gospodarczych.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 września 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący